

1) 'Επὶ πλεκτῶν, ὡς περικνημίδος, φανέλας κ.τ.τ., ἡ σειρὰ πλέξεως, ὡς διαγράφουσα κύκλον, γύρουν Λέσβ.: *Πλέξι δὲ γυρ'θές*. Πβ. γυρ'θὰ 1. 2) 'Εκαστον ἐκ τῶν πρὸς πλέξιν νημάτων τὰ ὅποια ἀποτελοῦν μίαν θηλειὰν Θράκ. (Πλάγ.): *Πενήντα γυριστιές ἔκαναν ἓνα πᾶσμα* (= θηλειὰν νήματος). 3) Στροφή, καμπὴ Καλαβρ. (Μπόβ.) β) 'Η στροφή τῆς πέτρας τοῦ μύλου Πελοπ. (Κάμπος Λακων.) 4) 'Η περιοδικὴ ἐπάνοδος τοῦ χρόνου Ἴων. (Κρήν.): *'Σ τὴ γυρισίᾳ τοῦ χρόνου θὰ ᾿χωμε πάλι σταφύλια*. Συνών. γύριση 2. 5) 'Η ἐπάνοδος, ἡ ἐπιστροφή Καλαβρ. (Χωρίο Ροχούδ.) Σκόπ.: *Νὰ σ' γέν' ἀγυρ'σὰ κακιά!* (νὰ σοὺ τύχη κακὴ ἐπιστροφή· ἀρά) Σκόπ.: *'Σ τὴν γυρισίᾳ ἔβγα, πιάε τὸ νερόν-ε* (= κατὰ τὴν ἐπιστροφήν πήγαινε, πάρε τὸ νερό) Χωρίο Ροχούδ.

γυρισίωνα ἡ, ἐνιαχ. γυρ'θῶνα Ἠπ. (Ζαγόρ. Κουκούλ. κ.ά.)

'Εκ τοῦ οὗς. γύριση. Διὰ τὸν σχηματισμὸν βλ. Γ. Χατζιδ., *Einleit.*, 143, MNE 2, 122.

1) Τὸ σημεῖον, ὅπου τὸ ὕδωρ ποταμοῦ ἢ πηγῆς διοχετεύεται εἰς αὐλάκα πρὸς ἄρδυσιν ἀγρῶν ἐνθ' ἄν. Συνών. δέση, δέσιμο. 2) Τὸ σημεῖον στροφῆς ἢ διακλαδώσεως ποταμοῦ, ὅπου συγκεντροῦνται ἰχθύες καὶ εἶναι κατάλληλον πρὸς ἀλίευσιν ἐνθ' ἄν.

γύρισμα τό, κοιν. καὶ Καππ. καὶ Τσακων. (Χαβουτσ.) γύρ'ζμα βόρ. ἰδιώμ. γύριμ-μα Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ.) γύριμ-μα Καλαβρ. (Χωρίο Βουν.) ὕρισμα Ἠπ. (Μαργαρ.) Κάσ. Νάξ. ('Απύρανθ.) γύρισμα Σαμοθρ. γύρισμαν Κύπρ. (Μένοικ. Καλοπαναγιώτ. Μουτουλ. Πεδουλ. Πρόδρομ. Ριζοκάρπ. κ.ά.) Λυκ. (Λιβύσσ.) Μεγίστ. Πόντ. (Τραπ. κ.ά.) Χίος (Πισπιλ.) γιούρισμα Τσακων. (Μέλαν. Πραστ. Τυρ.) γύριγμαν Πόντ. (Κερασ. κ.ά.) γιούξισμα Τσακων. (Μέλαν. Πραστ. Τυρ.) γύρεμα Καλαβρ. (Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ.)

Τὸ Βυζαντ. οὗς. γύρισμα. Διὰ τὴν ἀφομοίωσιν τοῦ σ: γύρισμα > γύριμ-μα βλ. G. Rohlfs, *Gr. Stor.*, § 62. 'Ο τύπ. γύρισμα ν καὶ εἰς Ἀχιλλ. στ. 1308 (ἔκδ. Hesselring, σ. 77).

1) Περιστροφή κοιν. καὶ Καλαβρ. (Χωρίο Ροχούδ. κ.ά.) Πόντ. (Τραπ. κ.ά.) Τσακων. (Μέλαν. Πραστ. Τυρ.): *Τὸ γύρισμα τοῦ τροχοῦ - τῆς ἀνέμης - τοῦ μύλου - τῆς σβούρας κοιν.* Πάνω 'ς τὸ γύρισμα δοῦ μύλου ἔσπασαν ἀρεῖς (ἐνῶ ἐγύριζεν ὁ μύλος) Κῶς. *Μὲ τὰ γιουξίσματά ντι ἐλιούτσε τὸ καμπζὶ* (μὲ τὰς περιστροφὰς σου ἐξάλισθη τὸ παιδί) Μέλαν. || Φρ. Ὑπὸ τὸν τύπ. τὸ γύρισμα τοῦ ἀφαλοῦ εἰς τὴν δημώδη ἱατρικὴν ἢ θεραπείαν τῆς λύσεως, ὡς νομίζεται, τοῦ ὀμφαλοῦ διὰ περιστροφῆς αὐτοῦ διὰ τοῦ δείκτου τῆς δεξιᾶς χειρὸς πολλαχ. Συνών. τυλίξιμο. β) 'Η στροφή κατὰ τὴν ὄρχησιν Κρήτ. κ.ά. γ) Κατὰ πληθ., παιδιά, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ παῖδες, πλήττοντες διὰ τῆς παλάμης των ἐλαστικὴν σφαῖραν, στρέφονται περὶ ἑαυτούς, μέχρις ὅτου ἀναπηδήσῃ αὕτη ἐκ τοῦ ἐδάφους καὶ πλήξωσιν αὐτὴν ἐκ νέου Πόντ. (Κερασ. κ.ά.) δ) 'Η κινηματογράφησις ἔργου σύνηθ.: *Τὸ γύρισμα τῆς ταινίας ἔγινε 'ς τὸν Πειραιᾶ.* ε) 'Η ἐπανάληψις στροφῆς, ἄσματος Σκυρ. κ.ά.—Λεξ. Ἠπίτ. στ) 'Ο ἐπώδὸς στίχος, ὡς ἐπαναλαμβάνόμενος Ἠπ. (Τσαμαντ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Φθιώτ.)—Νουμᾶς 116,6—Λεξ. Ἠπίτ. Περίδ.: *Δὲν ἔχ' καλὸ γύρ'ζμα αὐτὸ τὸ τραγοῦδ' Αἰτωλ. Φθιώτ. Συνών. τσάκισμα.* 2) 'Η ἄσκοπος περιφορὰ κοιν. καὶ Πόντ. (Οἶν.): *Ἀφησε τὰ γυρίσματα 'ς τοὺς δρό-*

μους καὶ στρώσου 'ς τὴ δουλειὰ κοιν. Ἀτὰ τὰ γυρίσματα 'κ ἀγαπῶ ἀτα (δὲν μοῦ ἀρέσουν αὐτὰ τὰ τριγυρίσματα) Οἶν. 3) 'Η περιφορὰ ἱερᾶς εἰκόνης, ἡ λιτάνευσις Νίσυρ. 4) 'Η περιοδικὴ ἐπάνοδος τοῦ χρόνου Αἴγιν. Βιθυν. (Κατιρ.) Ἠπ. Ἴος Κάσ. Κρήτ. Κύθηρ. Κύθν. Λυκ. (Λιβύσσ.) Μύκ. Νάξ. ('Απύρανθ.) Πόντ. ('Ινέπ.) Προπ. ('Αρτάκ. Κύζ.): *'Σ τὸ ὕρισμα τοῦ χρόνου θὰ βγάλῃ τὰ μαῦρα Ἀπύρανθ.* || Φρ. *Γύρισμα χρόνου* (κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος) Ἰνέπ. *Χρόνου γύρισμα* (ἐπὶ ἐργασίας συνεχιζομένης ἐπὶ πολλὰ ἔτη) Κύθηρ. *Γύρισμα χρόνου ἠθυμήθη* τὸ πούλλι τὴν εὐεργεσία (μετὰ ἓν ἔτος) Ἴος. 5) 'Η ἐν τῇ παρόδῳ τοῦ χρόνου μεταβολὴ καταστάσεως Αἴγιν. Ἠπ. Κάσ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Κρήτ. Πόντ. (Κύζ.) κ.ά. || Παροιμ.

Ἐχ' ὁ Θεὸς γυρίσματα, | νὰ βγαίνουν τὰ χαρίσματα (ὁ χρόνος θὰ φέρῃ τὴν ἱκανοποίησιν εἰς τὰς ἐπιδιώξεις) Κύζ. Πβ. Γλυκᾶ στ. 368. «τὰ βόλια γυρισθῇ ἔχουν» BZ 7 (1898), 163.

Ἐχει ὁ Θεὸς γυρίσματα, | νὰ πληρωθοῦν τὰ πείσματα (θὰ ἔλθῃ ἡ ἡμέρα τῆς ἐκδικήσεως) Ἠπ. Πβ. Κ. Δ. Παύλ., Ἐπιστ. Ρωμ. 12, 19 «ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος». || Ἄσμ.

Ἐχει ὁ Θεὸς γυρίσματα κ' οἱ μῆνες μερονύχτια καὶ τὰ ψαράκια τοῦ γιᾶλοῦ πιάνονται μὲ τὰ δίχτυα Αἴγιν.

Ἐχ' ὁ κιορὸς γυρίσματα κ' οἱ μῆνες μηνονλόγια καὶ τὰ ψαράκια τοῦ γιᾶλ-λοῦ πιάν-νοντιν μὲ τὰ λόγια Λιβύσσ.

*Ἐχει ὁ Θεὸς γυρίσματα, νὰ γιάνουν δὰ φτερά μου καὶ νὰ γυρίσω καὶ νὰ βρῶ πάλι τὰ πρωτινά μου Κρήτ. Πβ. τὸ Ὁμηρ. α 16 «περιπλομένων ἐνικυτῶν» καὶ Ἀριστοτ., Φυσικ. ἀκροασ. 223^b 25 «φασί... κύκλον εἶναι τὰ ἀνθρώπινα πράγματα». 6) Ἐπιστροφή, ἐπάνοδος σύνηθ. καὶ Καππ. Καλαβρ. (Γαλλικ.) Τσακων. (Χαβουτσ.): *'Σ τοῦ γύρ'ζμα πὺν γύρ'ζαν, νύχτουνσι καὶ δὲ γύρ'σαν 'ς τοῦ χοιριῶ Μακεδ.* ('Ανω Κώμ.) *'Σ τὸ γύριμ-μα, πρίτα ν' ἀριβέσ-σου 'ς τὸ Χωρίο Ροχούδι (πρίτα ν' ἀριβέσ-σου= πρὶν φθάσουν) Γαλλικ.* *'Σ τὸ γύρισμα νὰ μ' φέρετε τσιγάρα Χαβουτσ. Καλὰ διάφορα τσαὶ καλὸ γ-γύρισμα!* (καλὰ κέρδη καὶ καλὴν ἐπάνοδον· εὐχὴ) Κάσ. *Καλὰ γυρίσματα!* (εὐχὴ) Μακεδ. (Θεσσαλον.) || Ἄσμ.*

*Πουλλάκι, κάμε γύρισμα, πουλλάκι, ἔλα πίσον Εὐβ. (Κουρ.) Συνών. γυρισμός 1. β) Κατὰ πληθ., ἡ ἐπίσκεψις τῆς νύμφης εἰς τὴν πατρικὴν οἰκίαν τὴν ὀγδόην ἀπὸ τοῦ γάμου ἡμέραν πολλαχ.: *Σὶ οὐχτὼ μέρ'ς μιτὰ κά-νονν οἱ νιουγάμπροι τὰ γυρίσματα 'ς τοῦ πατέρα ἀπ' τ' νύφ' Μακεδ.* (Βρία). Συνών. ἐπιστροφή. γ) 'Η ἀπόδοσις κτημάτων ἢ ἄλλου πράγματος δανειζομένου Στερελλ. (Μύτικ. Σπάρτ. κ.ά.) 7) 'Ο ἐκ νέου σεξουαλικὸς ὀργασμὸς τῶν αἰγοπροβάτων ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὸν πρῶτον Ζάκ. (Μαχαιρᾶδ. Ροῖδ.) Πελοπ. (Τριφυλ.) κ.ά.: *Ἐφέτο τὸ γύρισμα τοῦ βροβατῶνε ἦταν ἄλλο πρᾶμα. Γυρίσανε κά-πον δέκα πρόβατα πὺν τὰ λέγαμε πὼς εἶναι γαστρωμένα Μαχαιρᾶδ. Ροῖδ.* 8) Εἰς τὴν γλώσσῃ των ραπτῶν, ἡ ραφὴ ὑφάσματος εἰς τὴν ἐτέραν ὅψιν του λόγῳ παλαιώσεως τῆς προσθίας πολλαχ.: *Τὸ κουστοῦμι σου θέλει γύρισμα κοιν.* 9) 'Η ἀποστροφή, τὸ ἀναποδογύρισμα Ἀλόνν. Ζάκ. Θεσσ. ('Αλμυρ.) Ἴων. (Κρήν.) Καλαβρ. (Γαλλικ. κ.ά.) Κρήτ. ('Αχεντρ. Νεάπ. κ.ά.) Κύθν. Κύπρ. (Μένοικ. Καλοπαναγιώτ. Μουτουλ. Πεδουλ. Πρόδρομ. κ.ά.) Κῶς Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. Κατάκαλ. Χαλκιδ. κ.ά.) Νάξ. (Δαμαρ.) Πελοπ. (Δίβρ. Θουρ. Κάμπος Λακων. Κόρινθ. Λάλ. Μεγα-*

